

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE SIGAAR
(Le Dindon)

blijspel in drie bedrijven

door

Georges Feydeau

Vertaling en bewerking : Paul de Wyngaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3035

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>DE SIGAAR</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>GEORGES FEYDEAU</i> ; vert. <i>Paul de Wyngaert</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
--

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/011
ISBN 978-90-385-11061

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Paul de Wyngaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 8 à 9 heren)

WILLY VAN ACHTER, advocaat
LUCY VAN ACHTER, zijn vrouw
JEWAN, secretaris
HANS WAEGEMANS, vrouwenjager
HILDE WAEGEMANS
EDDY SELDERSLAGHS, huisvriend
JULIEN, zijn beschermengel
IVO COREEWITSJ, zakenman
MASJA, Russische vrouw van Ivo
WINDELS, gepensioneerd legerarts
MEVROUW WINDELS, zijn vrouw
SANDRA, verkoopt seks
MATTYS, loopjongen
CLARA, kamermeisje
COMMISSARIS

De rollen van Jewan en Commissaris kunnen eventueel gedubbeld worden.

EERSTE BEDRIJF**HET HUIS VAN VAN ACHTER**Scène 1

LUCY : (*Op. Wordt achtervolgd door Waegemans. Ze wil hem buiten houden...*) Ga toch weg! Ga weg!

WAEGEMANS : (*...maar dat lukt niet zo goed*) Mevrouw, alstublieft. Alstublieft!

LUCY : Maar wat denkt gij wel?! Geen manieren. Jewan! Jewan! Godverdomme, niemand.

WAEGEMANS : Mevrouw, Mevrouw!

LUCY : Nee! Nee!

WAEGEMANS : (*en toch is hij binnen!*) Alstublieft, luister nu toch es.

LUCY : Ik wil het niet weten. Ga weg. Wat doet u mij aan!

WAEGEMANS : Maar u moet niet bang zijn. Ik wil u echt geen kwaad doen. Mijn bedoelingen zijn wel niet zuiver, maar ze zijn zeker niet kwaadaardig. Integendeel.

LUCY : Maar meneer, ge zijt zot !

WAEGEMANS : Ja, zot van u! Ik weet het, het is niet gewoon maar ik weet één ding: ik ben kapot van u en ik moet u hebben.

LUCY : Meneer, ik wil het niet horen. Ga weg!

WAEGEMANS : Alles liever dan dat. Ik zeg u... Ik ben kapot van u! (*Nieuwe achtervolging*) Van de eerste keer dat ik u zag. Patat. Ik was verkocht. Ik volg u al een week. Dat hebt u toch gezien?

LUCY : Hoe komt u daarbij?

WAEGEMANS : Ja, u hebt dat gezien! Een vrouw ziet het altijd als ze gevolgd wordt.

LUCY : Oh, wat een pretentie.

WAEGEMANS : Niks pretentie, ik weet dat. Door observatie.

LUCY : Hoe dan ook: ik ken u niet.

WAEGEMANS : Ik u ook niet en dat betreurt ik zo erg dat ik aan die situatie een eind wil maken. Oh, mevrouw ...

LUCY : Meneer!

WAEGEMANS : Oh, Nicole,...

LUCY : Om te beginnen: het is Lucy!

WAEGEMANS : Ah bedankt. Oh, Lucy,...

LUCY : Heb ik misschien gezegd dat u me met Lucy mag aanspreken? Wat denkt u wel dat ik ben? Ik ben een fatsoenlijke vrouw.

WAEGEMANS : Ah, des te beter. Ik ben zot van fatsoenlijke vrouwen.

LUCY : Pas op of ik roep mijn man.

WAEGEMANS : Ah, u hebt een man.

LUCY : Inderdaad, meneer.

WAEGEMANS : Da's goed. Maar laat ons die idioot er efkens buiten houden.

LUCY : Idioot? Mijn man?

WAEGEMANS : De mannen van de vrouwen die mij bekoren zijn altijd idioten.

LUCY : Goed, dan zult u eens zien wat die idioot met u gaat doen. U wil niet weggaan?

WAEGEMANS : Ik dacht het niet.

LUCY : Oké dan ... Willy!

WAEGEMANS : Ei! Wat een lelijke naam.

LUCY : Willy!

Scène 2

VAN ACHTER : *(op)* Roep je me, schattie?

WAEGEMANS : *(Terzijde)* Van Achter, verdomme.

VAN ACHTER : Maar zie nu! Mijn copain Waegemans!

LUCY : Hè?

WAEGEMANS : Van Achter!

VAN ACHTER : çavakes?

WAEGEMANS : çava, prima.

(Lucy gebaart terzijde: ah die kennen elkaar)

Wat een verrassing!

VAN ACHTER : Hoe verrassing? Ge komt bij mij thuis. Dan kunt ge toch wel verwachten dat ge mij gaat zien.

WAEGEMANS : Nee nee .... Een verrassing.... Ik wil zeggen... Ik verras u hier.

VAN ACHTER : Ja, dat is...

LUCY : Heel sterk!

(Waegemans is doodnervus)

VAN ACHTER : Dat ge uiteindelijk toch de weg gevonden hebt!

LUCY : En hoe?

VAN ACHTER : Enfin, bedankt om te komen!

LUCY : Bedanken om te komen!

VAN ACHTER : Wablief? Ah, ja, excuuskes, ik heb u mijn vrouw nog niet voorgesteld. Lucy, één van mijn goede vrienden, meneer Waegemans... mijn vrouw.

WAEGEMANS : Aangenaam.

VAN ACHTER : Om eerlijk te zijn, ik weet niet of het wel zo verstandig is wat ik nu doe. U aan Waegemans voorstellen.

WAEGEMANS : Hoezo?

VAN ACHTER : Dat is zo'n vrouwenzot. Hij kan geen vrouw zien of hij probeert haar te versieren. Hij wil ze allemaal binnendraaien.

LUCY : Allemaal? Dat is ook geen compliment voor m... elk afzonderlijk.

WAEGEMANS : Oh, hij drijft oo... hijhij overdrijft. *(Terzijde)* Lul, moet hij dat nu aan haar neus hangen ...

LUCY : Erg voor die vrouw die eerst denkt dat ze uniek is en dan inziet dat ze maar een addendum is. .

WAEGEMANS : Maar nog eens, ze vertellen zo veel...

LUCY : U moet wel een bijzonder lage dunk van ons hebben. Oké, iemand rustig willen versieren tot daar toe. Dat blijft sierlijk. Maar iemand op straat bespringen en achterna lopen,... stel je dat voor!

WAEGEMANS : *(Terzijde)* Nu ook dat nog.

VAN ACHTER : Maar die zoiets doen, zijn toch alleen maar zotten, gigolo's,

profiteurkes of imbecielen.

LUCY : (*Heel lief tegen Waegemans*) Kies maar uit.

WAEGEMANS : Maar ik snap niet waarom u nu tegen mij ...

VAN ACHTER : Maar mijn vrouw bedoelt het in het algemeen.

LUCY : Ja, natuurlijk.

WAEGEMANS : Oké.

VAN ACHTER : Okékes.

LUCY : Maar toch. Ik weet niet hoe jullie dat aanvoelen, maar iemand zo bespringen, dat snap ik helemaal niet: of de vrouw gaat er niet op in en dan staat ge voor lul of ze gaat er wel op in en dan is uw goesting in vrouwen toch direct over.

WAEGEMANS : Ge hebt gelijk, ge hebt gelijk. (*terzijde*) Gaat dat hier nog lang duren?!

LUCY : En toch. Ik denk dat niet alle mannen mij daarin gelijk zouden geven. Als ik afga op diegene die mij achterna loopt ...

WAEGEMANS : (*Terzijde*) Oei, nu gaat ze te ver.

VAN ACHTER : Hoe, is er iemand die u achterna loopt?

LUCY : De hele tijd.

WAEGEMANS : Als we het nu eens over een andere boei sloegen, boeg gooi...

VAN ACHTER : Oh, nee, niks daarvan. Ik moet dat weten. Stel u voor, er is een man die mijn vrouw achterna loopt.

WAEGEMANS : Ooo, maar heel discreet!

VAN ACHTER : Wat weet u daarvan? Een man die een vrouw achterna loopt is altijd indiscreet. Maar waarom hebt ge me dat niet eerder verteld?

LUCY : Boh! Dat zotteke zag er helemaal niet gevaarlijk uit.

WAEGEMANS : (*terzijde*) Dank u.

VAN ACHTER : Het moet afschuwelijk zijn om zo'n viezerikske achter u te hebben.

LUCY : Het is afschuwelijk!

VAN ACHTER : En en plus : 't is vernederend voor mij. Ge had euh...ik weet niet wat,...euh, een winkel moeten binnen gaan.

LUCY : Dat heb ik gedaan! Ik ben een bakker binnen gegaan en hij kwam me gewoon achterna!

VAN ACHTER : Maar als een man u achterna loopt, moet ge niet bij een bakker

binnengaan. Maar bij een juwelier. Waarom zijt ge niet bij een juwelier binnen gestapt?

LUCY : Dat heb ik geprobeerd, maar hij bleef aan de deur wachten.

VAN ACHTER : De gierige koppigaard! (*tegen Waegemans*) Toch straf! Wat een onbeleefde boeren er hier rondlopen!

WAEGEMANS : Bwa, onbeleefd...Ik zou eerder zeggen euh ... Maar iets anders...

VAN ACHTER : Een man kan dus zijn vrouw niet loslaten, zonder het risico te lopen dat één of andere filou met zijn vieze tengeltjes...

WAEGEMANS : Van Achter, een vrouw is toch zelfstandig genoeg...

VAN ACHTER : Dat prulleventeke wil ik wel eens tegenkomen; die zou nog al eens...

LUCY : Dat is toch heel simpel, hè meneer Waegemans.

WAEGEMANS : Eh ... hoe laat is het ?

VAN ACHTER : Wablieftekes? Kent ge hem?

LUCY : `t Zal niet zijn! Meneer Waegemans ook.

VAN ACHTER : Ah ja, wie is het dan?

WAEGEMANS : Euh ...

LUCY : Wacht hé, hij heet Waag, ... Waag ... hoe?

WAEGEMANS : Waaghoe, Waaghoe, ja dat zou kunnen.

LUCY : Waegemans.

VAN ACHTER : Waegemans? Waegemans! Gij?

WAEGEMANS : Eh, ja, ik was het. Hahaha! Ik was het.

VAN ACHTER : Hahaha! Het is toch niet waar zeker.

WAEGEMANS : Ja maar dat wist... ik was ... ik wist...dat was omdat ik wist met wie ik te doen had. Ik wist dat het mevrouw Van Achter was. Dus dacht ik bij mezelf: `die ga ik eens liggen hebben'. Ik ga doen alsof ik haar achterna loop.

LUCY : (*terzijde*) Doen alsof...

WAEGEMANS : En wat zal ze verschikken... verschr... verschieten als we dan samen op een goeie dag bij haar man met elkaar,... euh ...

VAN ACHTER : Ja?! Liggen hebben! Taratata! Ge wist van niks! Ge wist van niks! Dat zal u leren van vrouwen achterna te lopen. Op de vrouw van een vriend springen... het zal u leren.

WAEGEMANS : Oké, ik geef het toe. Ik hoop dat ge niet kwaad zijt.

VAN ACHTER : Pas du tout! Ik weet dat gij een vriend zijt en dus.... Maar wat mij een beetje stoort bij dat soort dingen is niet zozeer dat mijn vrouw zou ... want daar ben ik zeker van, maar dat ik zelf zo'n belachelijk figuur sla. Want als ik zo'n man dan tegenkom dan moet die mij toch voor een imbeciel houden. Hè? Maar in dit geval: gij weet dat ik het weet en ik weet dat gij weet dat ik het weet; wij weten dat wij weten dat we het weten. Dus, in dit geval, geef ik niet de indruk dat ik een imbeciel ben.

WAEAGEMANS : Nee, natuurlijk niet.

VAN ACHTER : Als er hier iemand gegeneerd moet zijn, zijt gij het wel.

WAEAGEMANS : Ik? Oh, dat valt wel mee.

VAN ACHTER : Zo'n beginnersfout!

WAEAGEMANS : Bah! Zo zijn we elkaar nog eens tegenkomen.

VAN ACHTER : Met veel plezier.

WAEAGEMANS : Heel vriendelijk van u.

VAN ACHTER : Ge moet nog maar eens afkomen.

WAEAGEMANS : Awel ja.

LUCY : (*terzijde*) Ontroerend!. Ik ben blij dat ik jullie heb samengebracht. O, die vrijgezellen, ze zijn toch allemaal hetzelfde.

VAN ACHTER : Vrijgezel? Hij? Hij is getrouwd.

LUCY : Nee!?

VAN ACHTER : Ja!

LUCY : Bent u getrouwd?

WAEAGEMANS : Ja, een beetje.

LUCY : Hoe is 't mogelijk.

WAEAGEMANS : Ach ja, ge weet toch hoe dat gaat. Op een dag komt ge elkaar, zomaar, tegen bij de burgemeester. Ze stellen u wat vragen. Ge zegt ja, zomaar omdat er wat mensen rond u staan. En als iedereen dan weg is, dan merkt ge dat ge getrouwd zijt. Voor het leven.

LUCY : Dat is echt ongelooflijk.

WAEAGEMANS : Dat ik getrouwd ben?

LUCY : Neen, dat ge u als getrouwde man zo gedraagt! Wat zegt mevrouw Waegemans daarvan?

WAEGEMANS : Ik moet u eerlijk zeggen dat ik niet zo de gewoonte heb haar daarvan op de hoogte te brengen.

LUCY : U tast het kapitaal van het huwelijk aan! De huwelijkstrouw is als een sociaal fonds. En u... u verspilt maar en u verspilt maar. En uw vrouw blijft in dat fonds investeren.

VAN ACHTER : Ze is op dreef, die van ons.

WAEGEMANS : Mevrouw, ik kom aan dat kapitaal niet aan: alleen af en toe een belegging in vreemde munten.

LUCY : Een getrouwde man houdt zich aan vaste beleggingen.

WAEGEMANS : Ben ik hier bij de notaris?

LUCY : Ik zou wel eens willen weten wat u zou zeggen als uw vrouw zoiets deed.

WAEGEMANS : Oh, maar dat is niet hetzelfde.

LUCY : Ah ja, natuurlijk, da's niet hetzelfde. Da's nooit hetzelfde. Ge zou het nochtans verdienen dat uw vrouw haar huwelijkskapitaal ook eens op de roulette liet rollen.

VAN ACHTER : Lucyke, kalmkes.

LUCY : Maar dat geldt ook voor u. Als ge ooit van plan zijt om meneer zijn voorbeeld te volgen ...

VAN ACHTER : Ik? Maar...

LUCY : Het zou u slecht bekomen. Ik zou ook direct ...

WAEGEMANS : Is 't waar?

VAN ACHTER : Ge vindt het precies nog plezant?

WAEGEMANS : Nee, helemaal niet. Ik zeg gewoon 'Is 't waar?' zoals ge zoudt zeggen "t Is niet waar.'

LUCY : Amai, ik beklag mevrouw Waegemans....

WAEGEMANS : Tegen wie zegt ge het. Ik bedrieg haar geen enkele keer zonder haar te beklagen.

LUCY : Dan moet u haar dus dikwijls beklagen.

VAN ACHTER : Zeg maar ge moet haar eens meebrengen. Ge weet ons nu wonen. Mijn vrouw en ik zouden haar wel eens graag willen zien.

WAEGEMANS : (*Terzijde*) Stel u voor, mijn vrouw. Ja, dat zou wel plezant zijn maar spijtig genoeg is dat niet mogelijk.

LUCY : Waarom niet?

WAEGEMANS : Door haar reumatiek. Ze zit vol rheuma.

VAN ACHTER : Echt waar?

WAEGEMANS : Ze gaat de deur niet uit. En als ze dan eens ... in een karreke.

VAN ACHTER + LUCY : Ocharme.

WAEGEMANS : Ja.

VAN ACHTER : Dan moeten wij haar maar eens bezoeken. Allé, als dat goed is voor u.

WAEGEMANS : ‘Tuurlijk. ‘Tuurlijk.

VAN ACHTER : Waar ligt ze ergens?

WAEGEMANS : In Barcelona, in Spanje..

VAN ACHTER : Oei, da’s een beetje ver.

WAEGEMANS : Ge kunt met Ryanair tegenwoordig

VAN ACHTER : Spanje.

WAEGEMANS : Ja, Middellandse Zee, het is op doktersvoorschrift... .

VAN ACHTER : Ja, als dat moet, dan moet het.

Scène 3

JEWAN : *(op)* Meneer, daar is op het secretariaat een kunsthandelaar met een landschap voor meneer ...

VAN ACHTER : Ah, mijn De Saedeleer! Ik heb gisteren een Valerius De Saedeleer gekocht!

WAEGEMANS : Serieus?

VAN ACHTER : 800 euro.

WAEGEMANS : Geen geld! En gesigneerd?

VAN ACHTER : Ja, hij is gesigneerd, ja. Allé, hij is gesigneerd met " Daems" maar ik heb van die handelaar de garantie dat die handtekening vals is.

WAEGEMANS : Allé, vooruit.

VAN ACHTER : Ik laat “Daems” gewoon wegdoen en dan hou ik mijn De Saedeleer over. *(Tot Jewan)* 't Is goed, ik kom... Excuseer mij maar ik ben direct terug. Zeg, maar nu ik weet dat ge smaak hebt, zal ik u mijn collectie eens laten zien. En vertel me dan maar eens wat ge er van vindt.

WAEGEMANS : Prima! (*af met Jewan*)

Scène 4

LUCY : Kom. Ga zitten.

WAEGEMANS : Ah, ge zijt niet meer bang van mij.

LUCY : Ik zei niet: ga liggen.

WAEGEMANS : Ge lacht mij eigenlijk een beetje uit.

LUCY : Zeg me nu es: wat verwachtte u eigenlijk toen u mij zo hevig achtervolgde?

WAEGEMANS : Gewoon; wat iedere man verwacht van de vrouw die hij achterna loopt en die hij niet kent.

LUCY : Ge zijt wel eerlijk.

WAEGEMANS : Ja, als ik nu zou zeggen dat ik u achterna liep om te vragen wat ge van Martine Tanghe vindt, dan zoudt ge mij waarschijnlijk toch niet geloven.

LUCY : Ik vind u wel grappig. En lukt dat altijd dat gedoe... er zijn dus vrouwen...

WAEGEMANS : Dat gaat. Één op drie.

LUCY : Oeh, dan hebt ge vandaag pech gehad. Ge waart bij de twee van de drie terechtgekomen.

WAEGEMANS : Och, zwijgt. Maar wat moet ik doen? 't Is een straf een temperament als dat van mij, maar ja, het is sterker dan mijzelf: de jacht op de vrouw zit in mijn bloed.

LUCY : Ja,ja, maar de ambtenaar van de burgerlijke stand heeft u er toch één toegewezen?

WAEGEMANS : Mijn vrouw, ja, maar dat is een roman die ik al zo dikwijls heb doorgebladerd.

LUCY : Ja, en de blaadjes draaien misschien ook niet meer zo gemakkelijk...

WAEGEMANS : Hoe dat?

LUCY : Ah ...

WAEGEMANS : Hoe zo?

LUCY : Ah...

WAEGEMANS : Hè?

LUCY : Door haar reumatiek.

WAEGEMANS : Mijn vrouw?

LUCY : Ah!

WAEGEMANS : Sinds wanneer?

LUCY : Dat hebt ge toch zelf verteld?

WAEGEMANS : Ah, mijn vrouw...ja,ja,ja, Middellandse Zee, Sarbelona...Barcelona.

Natuurlijk, natuurlijk. Ge ziet... zeg dan nog maar eens dat ik geen verontschuldiging heb. En als er dan zo een goddelijk, verrukkelijk wezen mijn krat...pui... mijn pad kruist...

LUCY : Genoeg! Ik dacht dat ge uw fout had ingezien.

WAEGEMANS : Geef maar toe, ge hebt een ander.

LUCY : Ooh, gij zijt gewoon ongelooflijk. Ge kunt u dus niet indenken dat een vrouw een trouwe echtgenote kan zijn. Als ze niet voor u valt, dan komt dat omdat ze van een ander houdt. Een andere reden ziet u niet!

WAEGEMANS : Luister, belooft ge dat ge aan niemand zult verklappen wat ik u nu ga zeggen?

LUCY : Zelfs niet aan mijn man?

WAEGEMANS : Liefst niet. Wel: ik kan niet geloven dat ge van hem kunt houden.

LUCY : Allé vooruit. Achteruit!

WAEGEMANS : Pas op, ik heb hem graag.

LUCY : Achteruit!

WAEGEMANS : Pardon. Maar onder ons gezegd.... het is toch geen man die in staat is hartstocht op te wekken.

LUCY : Het is mijn man!

WAEGEMANS : Voilà. Ge snapt wat ik bedoel.

LUCY : Maar van geen kanten!

WAEGEMANS : Jawel, jawel. De vrouw die lief heeft zegt: "Ik heb lief omdat ik lief heb" Die zegt niet: "Ik heb lief omdat het mijn man is." Liefde is geen gevolg, dat is een beginsel! Het is het pure parfum, niet de eau de toilette.

LUCY : We zitten in de parfumerie!

WAEGEMANS : Wat bewijst dat nu, echtgenoot. Iedereen kan echtgenoot zijn. Maar om minnaar te zijn, wat ge daar voor nodig hebt, dat is het bovenmenselijke, de goddelijke vonk! De minnaar, dat is de schilder met het penseel van de liefde.

De echtgenoot, dat is alleen maar de ezel.

LUCY : En gij hebt ongetwijfeld uw penseel naar hier gevolgd.

WAEAGEMANS : Als schilder van de liefde.

LUCY : Wel, ge zult het misschien niet geloven, maar ik heb het geluk een man te bezitten die de twee heeft: hij is ezel én schilder van de liefde.

WAEAGEMANS : Dat komt ge niet veel tegen.

LUCY : Ik zal u nog meer zeggen; ik kan niet beter wensen! Zolang hij nergens anders gaat schilderen.

WAEAGEMANS : Ah, dus als hij dat doet...

LUCY : Buitenshuis schilderen?! O, dat is wat anders! Ik ben van het koekje-van-eigen-deeg-principe! Tot het bittere einde!

WAEAGEMANS : Ooo, wat bent u goed!

LUCY : Graag gedaan. Pas op, ik zou nooit als eerste beginnen, maar als hij...o, direct. Ik zei het laatst nog tegen...

WAEAGEMANS : Tegen?

LUCY : Tegen... één van mijn nichtjes.

Scène 5

JEWAN : *(op)* Meneer Selderslaghs.

WAEAGEMANS : *(Terzijde)* Tegen een nichtje.

LUCY : Kom binnen beste vriend. Ge moet mij helpen. Meneer Eddy Selderslaghs. Meneer Waegemans.

(De heren begroeten elkaar)

Vertel meneer hier eens - want gij kent mij- dat ik een modelechtsenote ben en dat ik meneer Van Achter nooit zou bedriegen, tenzij hij mij het voorbeeld geeft.

SELDERSLAGHS : Hé?! Hoe bed..? Wat vraagt gij mij nu?

LUCY : Ja, meneer wou dat weten.

SELDERSLAGHS : Ah, wou meneer euh... interessant gesprek, moet ik zeggen. `t Is te

zeggen...ik vraag me af of ik niet ongelegen kom.

LUCY : Gij? Ik zeg toch dat ge me moet komen helpen.

WAEGEMANS : Bwa, we zijn maar wat aan het zwansen.

SELDERSLAGHS : Ah, zo. Meneer is zeker een oude,... euh vriend? Hoewel. Ik heb u hier anders nog nooit gezien.

LUCY : Meneer hier? Die ken ik nog maar twintig minuten!

SELDERSLAGHS : Nog straffer. Het spijt me meneer, maar ik heb te veel respect voor vrouwen. Over zo'n dingen spreek ik niet waar ze bij zijn. Ik verklaar me onbevoegd.

WAEGEMANS : (*Terzijde*) Maar, die wil mij de les spellen.

SELDERSLAGHS : Is Van Achter er niet?

LUCY : Jawel. Hij heeft een tête-à-tête met Valerius De Saedeleer. Als hij zich maar niet verliest in zijn landschap. Ik ga hem halen.. Jullie kennen elkaar... dan laat ik u even alleen. (*af*)

WAEGEMANS : (*Terzijde*) Dat is natuurlijk dat nichtje!

Scène 6

(Stomme scène. De twee mannen bekijken elkaar stiekem. Ze spelen onverschilligheid. Selderslaghs begint te fluiten.)

WAEGEMANS : Pardon?

SELDERSLAGHS : Hè?

WAEGEMANS : Ik dacht dat u iets zei.

SELDERSLAGHS : 't Is te zeggen?

WAEGEMANS : Sorry dan.

SELDERSLAGHS : `t Is niks. (*Begint zachtjes te fluiten*)

(Waegemans begint na enige tijd geërgerd een ander liedje te neuriën. Selderslaghs neemt de krant uit zijn binnenzak en begint met zijn rug naar Waegemans te lezen. Waegemans ziet een kunsttijdschrift liggen en begint op zijn beurt dit tijdschrift te doorbladeren)

Scène 7

LUCY : (*op*) Het spijt me verschrikkelijk dat ik jullie conversatie moet onderbreken.

Maar mijn man vraagt naar u. Hij wil u echt zijn collectie laten zien.

WAEGEMANS : O, wil hij echt...

LUCY : 't Is langs hier.

WAEGEMANS : Langs daar?

LUCY : Ja,ja. Ga maar door.

WAEGEMANS : Ja... wil meneer niet meekomen?

LUCY : Nee. Hij is niet zo voor schilderijen.

WAEGEMANS : Ah, oké, ja, hhm, goed, euh, ja dan, allé, ... (*Gaat af*)

LUCY : Ga toch zitten, schatje.

SELDERSLAGHS : Dank u, maar ik heb wat beweging nodig.

LUCY : Wat hebt ge toch ?

SELDERSLAGHS : Zie ik eruit alsof ik iets heb?

LUCY : Een beer in een kooi! Is het die meneer die u zenuwachtig maakt?

SELDERSLAGHS : Mij? Alsof die meneer mij iets kan schelen!

LUCY : O, ik dacht...

SELDERSLAGHS : Pfoe! En als 't zo was... wat is dat voor iemand?

LUCY : Ah, kan het u toch iets schelen?

SELDERSLAGHS : Zit hij achter u?

LUCY : Ja.

SELDERSLAGHS : Dat is proper.

LUCY : Hebt gij soms het alleenrecht ?

SELDERSLAGHS : 't Is te zeggen... Dat is niet hetzelfde. Ik bemin u.

LUCY : Hij zegt misschien precies hetzelfde.

SELDERSLAGHS : Allé vooruit... een vent die ge pas tien minuten kent.

LUCY : Twintig.

SELDERSLAGHS : Tien, twintig, ik kijk niet op een minuut.

LUCY : En ik ken hem wel al langer van gezicht. Hij loopt me al een week achterna.

SELDERSLAGHS : 't Is niet waar!

LUCY : Jawel.

SELDERSLAGHS : Smeerlap!

LUCY : Hoho.

SELDERSLAGHS : En uw man heeft hem aan u voorgesteld? Wat steekt Van Achter toch allemaal uit? Zo'n risico's! Doet hij dat expres?

LUCY : Maar, Eddy, schatje,...

SELDERSLAGHS : Had hij niet genoeg aan de intimiteit met ons drieën?

(Lucy lacht)

't Is toch waar! Ik word razend als ik een man rond u zie draaien. Maar dat kan ik toch moeilijk aan uw man vertellen.

LUCY : Rustig, rustig.

SELDERSLAGHS : Ik wist dat het vandaag niet goed zou komen. Ik heb gedroomd dat al mijn tanden uit mijn mond uitvielen. 45 tanden, taktaktaktak, op de grond. De laatste keer dat ik dat droomde werd mijn hondje gestolen. En ik had dat zo graag. En nu proberen ze mijn maîtresse af te pakken.

LUCY : Ik ben wel uw maîtresse niet.

SELDERSLAGHS : Diep in mijn hart! Wel! En daar kan niemand aan.

LUCY : Ik blijf er al af.

SELDERSLAGHS : Ge hebt toch gezien hoe antipathiek die meneer is. Hebt ge zijn neus gezien? Met zo'n neus kunt ge nooit lief hebben!

LUCY : O?

SELDERSLAGHS : Ik daarentegen, ik heb de neus die ge moet hebben. Ik heb een liefdesneus, een neus die liefheeft.

LUCY : Hoe weet gij dat?

SELDERSLAGHS : 't Is te zeggen... Dat zeggen ze allemaal.

LUCY : A?!

SELDERSLAGHS : O, Lucy, vergeet niet dat ge me beloofd hebt dat ge alleen van mij zult zijn.

LUCY : Sorry vriend, maar als ik al ooit van iemand zou moeten zijn, dan is daar wel iets speciaals voor nodig.